Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Sexuální zneužívání dětí v církvi

Autor: Iva Zárybnická, DiS.

Rok odevzdání: 2011

Předně oceňuji, že autorka zvolila a zpracovala téma, které je aktuální a diskutované. V Úvodu naznačuje, že se o téma sexuálního zneužívání dětí zajímá od počátku svého studia. Tato práce je tedy dokladem její profilace.

Práci dobře a logicky rozvrhla. Začíná přiblížením pojmů. Pokračuje obecným popisem obětí sexuálního zneužívání a profilem obětí sexuálního zneužívání v církvi. Tím se autorce daří ukázat na specifika obětí v církvi, kterým věnuje závěr kapitoly.

Na konci druhé kapitoly (poslední odstavec, str. 19) autorka uvádí, že jednou z příčin zneužívání v církvi je nedostatečná nebo chybějící sexuální výchova. Pak ale mluví o tom, že se v církvi o sexualitě hovoří. Napadá mě otázka, jak se o sexualitě v církvi hovoří? Zda by autorka mohla uvést nějaký příklad takové praxe?

Po vyprofilování obětí se věnuje následkům zneužívání, kde dobře poukázala na dvojí ublížení oběti, tj. kromě samotného zneužití, také odmítnutí dítěti věřit a poskytnout mu náležitou péči. Proto se v další kapitole věnuje formám pomoci obětem.

Na konci třetí kapitoly Následky, v posledním odstavci (podkapitola Psychické následky, str. 23), se pouze velmi stručně zmiňuje o dopadech, které má zneužívání na oběť v oblasti vztahu k Bohu, k pojetí Boha, víře, spiritualitě. Domnívám se, že jde o závažný následek z pohledu holistického přístupu k člověku (jakožto bio-psycho-socio-spirituálního „organismu"). Bylo by tedy užitečné věnovat se následkům ještě v oblasti sociální a šířeji v oblasti spirituální.

Čtvrtá kapitola se věnuje pomoci obětem. Není důsledně rozdělená (4. Pomoc obětem; 4.1 Pomoc obětem ze strany církve). Lépe by bylo kapitolu uvést a pak se v podkapitolách soustředit na pomoc obětem mimo církev a v církvi. V závěru kapitoly pak zhodnotit shody nebo rozdíly.

V podkapitole Pomoc ze strany církve (zřejmě jde o Římsko-katolickou církev?) píše o tom, že „církve většinou nabízí obětem pomoc". Uvádí sice příklad dobré praxe církve v Německu, ale nedozvíme se nic o pomoci církve/církví v České republice. Jaká je nabídka pomoci církví v ČR?

Část práce, která se věnuje pachatelům těchto deliktů v církvi, je povedená. Autorka nejprve uvádí typologie pachatelů, následně hledá a zkoumá různé případy, snaží se je typologicky přiblížit a zařadit. Na závěr kapitoly se pak pokouší o definování profilu pachatele – „duchovního".

V poslední kapitole se věnuje příčinám zneužívání ze strany duchovních. Autorka věnuje hodně prostoru obecné debatě o tom, zda celibát má nebo nemá vztah k sexuálnímu

zneužívání „duchovními“. Nedozvíme se už konkrétněji o tom, proč je celibát příčinou zneužívání. Ostatním příčinám se věnuje stručně.

Domnívám se, že se autorce podařilo udržet nezaujatý postoj. Fenomén se snaží zkoumat jak ze strany oběti a tak i pachatele.

Oceňuji využití zahraniční literatury, především německé.

Po formální i obsahové stránce tato práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci.

Tuto bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B – velmi dobře.

Otázky:

- viz výše, v textu kurzívou.

Zpracoval: Mgr. David Klaus